

Gang var med til at fastslaa det, maa dog vide, at det, der skete den Gang, var, at man i Erkendelse af en alvorlig Stilling foretog et meget alvorligt Skridt. Nu synes man af en eller anden Grund ikke længere om dette, nu synes man ikke længere at ville erkende, at Stillingen er alvorlig — og jeg vil dog sige, at hvis den var alvorlig den Gang, er den, hvad Brødkorn- og Foderstofftilførsel angaar, nu fuldt saa alvorlig.

Man vedbliver at sige, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at den positive Retsregel i Grundlovens § 82 er brudt ved, at en Kommission har foretaget Vurderingen og fastsat Prisen, som det er sket. Jeg ved ikke, med hvilken Ret et enkelt Medlem træder op her og siger: Mit Skøn om, hvad der skal være Grundlag for Vurderingen, staar over de Mænds, som har handlet under Ansvar for Loven. Hvem drister sig til at sige, at disse Mænd ikke har handlet i Overensstemmelse med deres bedste Overbevisning og den Pligt, der hvilede paa dem? Var ikke alle, som sad i Kommissionen, højt ansete Mænd? Var det ikke Mænd med vidt forskellig Sagkundskab? Var der ikke blandt dem Mænd, som beklæder Statens højeste Embeder? Sad der ikke en Dommer fra Sø- og Handelsretten, kendt med Melhandelen fra gammel Tid? Sad der ikke en Varemægler, som kender Kornhandelen til Bunds? Sad der ikke Landmænd? Sad der ikke en af vort Lands mest fremragende Lærere i Retsvidenskab? Og disse Mænd i Forening afgav det Skøn, som er det lovlige Skøn, at dette var den fulde Erstatning efter Grundloven. Jeg har sagt, at saaledes som Forholdene ligger, kan enhver, der ønsker det, indanke denne Sag for Retten, og de Herrer, som her er saa lidet ængstelige for i disse Tilfælde at bringe Forstyrrelse i Landets Forsyning med Korn og i Landets hele Kornpolitik, kan jo ogsaa godt, skønt ingen af dem, hvem Ekspropriationen først ramte, af egen Drift har tænkt paa at protestere imod Værdiansættelsen, faa baade den ene og den anden til at indanke den og se, hvad de naar derved.

Og saa kan man ogsaa her, saaledes som man har gjort i denne Forhandling med en grænseløs Letsindighed fra den ene og den anden Side, tale til Gunst for alle de Bestræbelser, som i Øjeblikket udfoldes i vort Folk; og som i Sandhed i Forvejen fremmes paa mange Maader, for at bringe Priserne i Vejret. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har med en Letsindighed uden Lige stillet sig

paa deres Side, som ved Kunstgreb og Udnyttelse til sidste Hvid af den øjeblikkelige Situation driver Priserne op til egen Fordel, og talt til Gunst for dem, og Landborepræsentanter af Venstre har med stor Tilfredsstillelse hørt denne Tale til Fordel for, at Børsspekulationen, som har bragt Prisen i Vejret, skal være normgivende for, hvad man her i Landet skal betale, og indkasseret den uden at tænke paa, hvad det kan betyde for dem selv senere, hvis det skulde blive den gældende Grundsætning her i Landet.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) vilde forklare mig, hvad Børsnotering var, og skildrede, at det var for Kornets Vedkommende en Indberetning om, hvilke Handler der virkelig er foregaaet. Det ærede Medlem er jo dog ikke i fjerneste Tvivl om, at der foregaar Handler paa Københavns Børs, hvorved en Vare passerer fra en Haand til en anden og ved hvert Ejerskifte stiger i Pris. Det ærede Medlem kan dog ikke være i Tvivl derom. To Gange er jeg skredet til Ekspropriation i disse Tider, første Gang i August overfor Hvede. Det skete, fordi ansete Mænd af Handelsstanden, som har været mine Raadgivere i disse Sager, sagde, at det var nødvendigt at skride ind med Hensyn til Hveden; den laa nu paa et rimeligt Prisniveau, men hvis der ikke blev foretaget et alvorligt Skridt nu, vilde i Løbet af ganske kort Tid Spekulationen bringe Prisen i Vejret. Der skete en øjeblikkelig Ekspropriation, og den, som har gennemgaaet Kontrakterne den Gang, kan ikke være i fjerneste Tvivl om, at det var rigtigt, hvad der blev sagt; thi lige i de sidste Dage før denne Ekspropriation var der sket stadige Handler med den samme Vare, og det var ikke Importøren, som bragte den til Forbrugeren, men den ene Købmand, som sendte den til den anden, og den anden, som sendte den til den tredje og denne atter til den fjerde, ikke med den Hensigt at fremme nyttig Omsætning, men udelukkende i den Hensigt at indkassere en Prisdifference. Disse Handler noterades, og det var virkelig afsluttede Handler. Det ærede Medlem stod her og udviklede teoretisk, at man skulde anerkende saadanne Handler som Udtryk for en Vares virkelige Værdi, og det er saadanne teoretiske Anskuelse, Landborepræsentanterne af Venstre understøtter ved deres Tale her.

Jeg skal nævne det ærede Medlem (Schovelin) et Eksempel. Sporvejsaktierne er noterede — eller ikke noterede, men er